

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

exiuit ad monte[m] Olinaru[m] Articulus VIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

Dicinde præmonuit eos ad patientiam. Si mundus vos odit, scitote quia me priorem vobis odio habuit. Sicut mundo fuisset, mundus quod suum erat, diligenter. Quia veritas de mundo non est, sed ego elegi vos de mundo, propterea odit vos mundus. Miserere sermonis mei, quem ego dixi vobis: Non est servus maior dominus suo. Si in persecuti sunt, & vos persequentur. Si sermonem meum seruauerunt, & si strumenta uerba. Absque synagogas facient vos, sed uenit hora, ut omnes qui interficiunt vos, absque obsequium se praefare Deo. Sed quia haec locutus sum vobis, tristitia impliet vestrum. Amen amen dico vobis: plorabit & fletbitis vos, mundus autem gaudet, vos autem contristabimini: sed tristitia vestra avertetur in gaudium. Hac locutus sum vobis, id est, ad hunc finem, ut pacem in me habeatis, id est, non queratis tam in mundo, quia ibi nihil nisi tribulationem habebitis: sed in tribulatione vestra queratis pacem in me. In mundo pressaram habebitis: sed confidite egredi mundum.

Post haec subleuatis oculis in celum, orauit pro se, dehinc pro discipulis, & ultimo pro omnibus qui creditur erant in eum. Oportet nos haec relinquare, quia tam multa sunt & copiosa ad explanandum, ut si his vellemat immorari, non sufficeret tempus ad passionem, vel incipiemad. Sunt iam specialia documenta tot ibi, ut vix tribus verbis prolati, doctrina dulcissima inueniatur. In generali tamen pro toto sermone hoc possumus acepere documentum, quod tristes & tentati, sunt semper sermonibus consolatoriis & dulcibus fouendi, quia sufficit eis propria tristitia, que non est exaggeranda, sed lenienda.

I E S V S E X I V I T A D M O N T E M O L I
natum. *Actus VIII.*

Matth. 6.
Marc. 4.
Lucas 22.

Zacharia 13.

Quanta cum
humilitate
resignare &
elevare nos
Deo ad ipsius
in nobis per-
ficiendā be-
neplacitum
debeat.

Huius dicitur id est, gratias, & laude Deo Patri exhibitis, Egreditus est Iesus secundum consuetudinem in montem Olivetum, quia consuevit hac viatire in Bethaniam: & quia saepè per nocturnum in monte causa orationis in horto quadam, ad quem etiam modo exiuit, ut scilicet Iudas possit cum reperiire in tali loco sibi optimè noto, & à turbis separato, ubi possit capi ne tumultu populū: In quo ostenditur, quam voluntariè pati voluit Dominus. Secuti sunt autem eum discipuli eius. Ibi dixit Iesus ad eos: Omnes vos scandulam patiemini in me in hac nocte. Scriptum est enim: Percutiam pastorem & dispergerent ous gregis. Petrus haec audiens, dixit: Et scilicet scandalizatis in te ferint, ego nunquam scandalizabor. Similiter & omnes dixerunt. Dominus respondit Petro: Antequam gallus cantet bis ter me negabis. Petrus dixit: Et si portaret me mortificare, ego te non negabo. Ego paratus sum tecum ire in carcere, & in mortem. Petrus dixit haec ex corde, & ita sibi pro tunc videbatur: sed post aliter euenit. Ipse nimis presumebat de se ipso, quia nondum expertus erat propriam fragilitatem, ideo permisit eum Dominus cadere postea, ut dicaret quid esset. Habemus hic bonum documentum, ut ad patientem, siue laborandum, siue operandum offeramus nos spontaneos pro honore Dei, sic Dominus fecit: sed tamen cum humilitate, ut non confidamus in nobis ipsis, sed in sola miseratione & confortatione diuina, ne presumentes cadaimus, sicut accidit Petrus.

I E S V S